

אור מתחת לשולחן ורגלים של קרח
ספורו של הרב מרדכי אליהו בילדותו

ריחות של קדושה, קולות של תורה

לפני כמעט מאה שנים,
בסמטאות האבן של ירושלים
העתיקה.

ריח של תבלינים, ספרים ישנים,
וקולות של ילדים משננים משניות
בנגון מתוק ממלאים את האויר.

הַעֲנֵי הַגָּדוֹל שֶׁל מִשְׁפַּחַת אֱלֹהֵינוּ

כַּאֲשֶׁר מְרַדְּכִי הָיָה בֶּן אַחַת עֶשְׂרֵה –
אָבִיו הַצַּדִּיק נִפְטָר.

כָּל הַמִּשְׁפָּחָה חָיָה בְּחֶדֶר אֶחָד
קָטָן.

בְּלֵילָהּ, פָּרְשׁוּ מִזִּרְנֵים עַל כָּל הָרִצְפָּה,
וּשְׁנֵי יְלָדִים יָשְׁנוּ יַחַד כְּדֵי לְהִתְחַמֵּם.

רָעֵב לֶלֶחֶם, אָבֵל רָעֵב יוֹתֵר לַתּוֹרָה!

בִּיּוֹם מֶכֶר תּוֹרַמְסִין בְּשׁוּק כְּדִי לַעְזֹר לְאִמּוֹ הָאֶלְמָנָה.
הִבָּטֵן קִרְקָרָה מֵרָעֵב.

אָבֵל בַּלֵּב בְּעֶרְהָ אִישׁ: הוּא רָצָה לְלַמֵּד עוֹד גְּמָרָא!
הוּא חָיֵב לְלַמֵּד בַּלִּילָה!

הַבְּעִיָּה הָרִאשׁוֹנָה: בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ

הַחֶדֶר חָשׁוּךְ כָּלִילָה שֶׁל עֵיר.
מְרַדְכֵי רוּצָה לְהַדְלִיק אֹר.
אַבֵּל חָלִילָה לְצַעַר אֶת
אָחִיו הַיְּשָׁנִים!

תּוֹרָה לְעוֹלָם אֵינָה בָּאָה עַל חֲשָׁבוֹן הַתְּחַשְׁבוֹת בְּאַחֲרִים.

איך מביאים אור כִּשְׂאֵין כֶּסֶף?

1. אוֹסְפִים: מְגַרְדִים בַּעֲדֵינוֹת
שְׂאִירֵי חֶלֶב מִנֵּרוֹת
בְּבֵית הַכֹּנֶסֶת.

2. מְמַשִּׁים: מְחַמְמִים אֶת
שְׂאִירֵי הַשְּׁעוֹרָטָה
עַל מַחֲבֵת דִּקָּה.

3. בּוֹנִים: יוֹצְקִים מִסָּבִיב לְחֵט דֶּק.
בְּעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת תְּהוֹרוֹת הַכֵּין
לְעֶצְמוֹ נֵר חֲדָשׁ!

אֵהָל שֶׁל תּוֹרָה מִתַּחַת לַשְּׁלֶחָן

מֵרָדְכִי גֵלַשׁ אֶל מִתַּחַת לַשְּׁלֶחָן
הָעָגוֹל וְהוֹרִיד אֶת הַמֶּכֶּה
אֶת הַמֶּכֶּה עַד לְרַצְפָּה כְּדִי
שֶׁתִּסְתִּיר אֶת הָאוֹר.

נָשָׁם, בְּחָלָל הַקָּטָן, נּוֹצֵר
בֵּית הַמְדָּרֶשׁ הַמְּאִיר
בִּיּוֹתָר בִּירוֹשָׁלַיִם.

הַמֶּלֶחֶמָה הַקָּשָׁה מִכּוּלָּן: עֵיפֹות הַגּוֹף

בְּאַמְצֵעַ הַלַּיְלָה הַיְרוּשָׁלַּמִּי,
הָעֵינַיִם נִעְצָמוּ מֵעֲצָמָן.
הָרֹאשׁ נָפַל אֶל הַסֵּפֶר.
הַשָּׁנָה אֵימָה לְנִצָּחַ אוֹתוֹ.

“רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הוּא לָחֵשׁ, אֲנִי לֹא מִסְכִּים לְהִרְדֵּם!”

מַטְבֵּעַ נְחוֹשֶׁת שֶׁל מַצְטִינִים

פַּעַם בְּתִקּוּפָה הָיוּ עוֹרְכִים מִבְּחֹן
גָּדוֹל לִילְדֵי הָעִיר הָעֲנִיִּים.
הָעֲנִיִּים. מִי שִׁדְּעָה הֵיטֵב אֶת
הַתּוֹרָה – זָכָה בַּפָּרָס.

מֶרְדֵּכִי נִבְחַן, עָנָה בְּהַצְטִינוֹת
עַל הַכֹּל, וְקִבֵּל לִידוֹ
מַטְבֵּעַ נְחוֹשֶׁת נּוֹצֵץ!

מָה יִקְנֶה יֶלֶד רָעֵב בַּמַּטְבֵּעַ שְׁלוֹ?

הַיֵּצֵר הָרַע מִפֶּתָה:

מִמָּתָק 'חֶלְקוֹם' אָדָם וְרֵד.

תַּעֲנוּג קָצֵר וּמִתּוֹק לַגּוֹף עֲכָשׁוּ!

אֶהְבֵּת ה' דּוֹרֶשֶׁת:

חֲצִי בְּלוֹק קָרָח קְפוּא.

מִשְׁהוּ שִׁיעֶזֶר לוֹ לְנִצַּח אֶת הַשָּׁנָה
וְלִזְכוֹת בְּתַעֲנוּג נֶצְחִי שֶׁל תּוֹרָה!

Illuminating the Darkness

הנצחון על היצר

מִרְדְּכֵי הַחֲלִיט: עֲבוֹר הַנֶּפֶשׁ שְׁלִי יֵשׁ סֶכֶר אַחֵר, קוֹרְאִים לָהּ תוֹרָה.
הוּא וְיֵתֵר עַל הַמִּמָּתֵק הַטָּעִים וְקָנָה... אָבֵן גְּדוֹלָה שֶׁל מַיִם קְפוּאִים!

טק טק טק... קור אימים וחייוך של אש!

הוא חלץ נעלים והכניס בבית אחת את רגליו
לתוך קערת הקרח!

הקור עלה בגופו כמו חשמל! שניו נקשו מקור...

אבל השנה עפה, העיניים נפקחו,
והוא חייך בשמחה עצומה
והמשיך ללמוד!

טק
טק
טק

Illuminating the Darkness

מֵהַחֶשֶׁךְ אֶל הָאוֹר הַגָּדוֹל

כִּי נִצַּח הַנֶּעַר אֶת הָעֲנִי וְאֶת הַשֵּׁנָה. וְכִי צִמַּח
לְהִיּוֹת 'מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ, מֶרֶן הָרִאשׁוֹן לְצִיּוֹן', אֲשֶׁר
הָאִיר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

הָאוֹר הַגָּדוֹל נִדְלַק דְּיוֹקָא שָׁם – בַּחֶשֶׁךְ, בִּקְרֹ, וּמִתַּחַת לְשִׁלְחוֹ.

וְמָה אֵתָנוּ בַּבֶּקֶר? (הַתּוֹרָה שֶׁלָנוּ)

לְפַעֲמִים קָשָׁה לָנוּ לָקוּם בַּבֶּקֶר לַתְּפִילָּה, אוֹ שְׁמַתְחֵשֶׁק לָנוּ רַק לְשִׁחַק...

תִּזְכְּרוּ בְּרַגְלֵים הַקְּפוּאוֹת שֶׁל הָרַב מֶרְדֵּכַי!
אָמְרוּ: אֲנִי מִתְגַּבֵּר!

וְאִם קָמְתֶם מִמְּקוֹדֵם? תִּהְיוּ בְּשִׁקָּט, תִּתְחַשְּׁבוּ
בְּאַחִים הַיְּשָׁנִים שֶׁלָּכֶם, בְּדִיוֹק כְּמוֹ הָרַב!

Illuminating the Darkness

נֵר הַמֶּאֱמָץ שָׁלִי

הָרַב אֵלֵיהוּ בָּנָה אֶת הַנֵּר שָׁלוֹ
מִמֶּאֱמָץ וְאַהֲבָה. מָה הַנֵּר שְׁלָכֶם?

קִבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם דָּבָר אֶחָד
לְוִיתֵר עַל מִמְתָּק לְטוֹבַת
אוּ לְהִתְחַשֵּׁב בְּאַחֲרִים.

קִבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם דָּבָר אֶחָד קָטָן
שָׁבוּעַ: לָקוּם מִיָּד, לְוִיתֵר עַל מִמְתָּק
מִצּוּהָ, אוּ לְהִתְחַשֵּׁב בְּאַחֲרִים.

הָאוֹר שְׁלָכֶם מֵאִיר אֶת הָעוֹלָם!